

ČASOPIS PÚCHOVSKÝCH GYMNAZISTOV

Westward Ho! Čo to je???

Túto a podobné otázky bolo počuť z úst púchovských gymnazistov, keď si čítali program svojho jazykovo-poznávacieho pobytu vo Veľkej Británii. Čakal ich tam nezabudnuteľný týždeň, ktorý strávili v jazykovej škole v anglickom meste Barnstaple. Počas neho objavili nielen odpovede, ale ďaleko viac.

Timo Fabok z kvinty to vidí takto:

"Príležitosť spoznávať nových ľudí a nové miesta nám otvára dvere k lepšiemu pochopeniu sveta a nás samých."

Týmto citátom sa riadil aj náš jazykovo-poznávaci pobyt v severnom Devone.

Samotná cesta už bola zážitkom, veď niektorí z nás leteli lietadlom po prvýkrát. Pristáli sme na najrušnejšom európskom letisku Heathrow v Londýne a už poznáme trasu Prírodopisné múzeum – Buckinghamský palác a späť. Naším cieľom však bolo mesto Barnstaple v regióne North Devon.

Ubytovanie sme boli v hosťovských rodinách, ktoré nám ukázali, aký je život v Anglicku. Každá bola úplne iná, čím sme mohli vidieť rozličnosti bežného života. Niektoré mali veľa detí, iné veľa psov a iných zvierat, a niektoré mali oboje. Pre svoje hosťovské rodiny sme si priniesli slovenské suveníry a priblížili sme im život na Slovensku.

Ale čo by to bol za gymnaziálny výlet bez učenia? Dopoludnia sme trávili v jazykovej škole. Anglické lektorky mali pre nás pripravené projektové úlohy, pracovné listy a rôzne otázky, témy a zadania. Pod ich vedením sme pracovali v skupinách, ale aj samostatne a veľa sme komunikovali. Najväčšou výzvou bola úloha, ktorá nás vytiahla von do ulíc, aby sme robili interview s okoloidúcimi. Nie nadarmo má tento pobyt podtitul „immersive“ – do angličtiny sme boli počas neho doslova ponorení. Všetko sme zvládli a v posledný vyučovací deň sme mohli predstaviť výsledok - naše skupinové projekty. S nadšením konštatujeme, že naša angličtina sa zlepšila. Pripomínať nám to budú získané certifikáty. Po škole nasledovala každý deň aj poznávačka okolia. Spoznali sme mesto Barnstaple, navštívili sme zábavný park Milky Way, malebné pobrežné a prístavné mestečky Ilfracombe a Wolacombe

s typickou anglickou architektúrou a rôznymi typmi pláží, mesto Exeter a tí najotuzilejší dokonca plávali v oceáne. Prešli sme sa po pravých devonských útesoch, ktoré sú súčasťou chráneného územia výnimočného národného parku Exmoor a z ktorých sa dá vidieť Wales. Viezli sme sa pozemnou lanovkou dolu útesom, vychutnali si miestnu delikatesu cream tea či tradičnú fish 'n' chips, čerstvo vylovenú z Atlantiku. Našli sme aj stôl v hostinci, kde kedysi sedával spisovateľ Charles Dickens, a videli aj dom, v ktorom žil autor Rudyard Kipling. Tieto výlety nám dali nielen veľa zážitkov a dobrých fotiek, ale aj lepšie chápanie anglickej kultúry. Čas, ktorý nám ostal, sme každý využili podľa svojej chuti. Niektorí šli na tréning boxu, iní objavovali mesto, ďalší trávili čas s rodinou, iní sa zas išli korčuľovať. Takto vznikali krásne spomienky a lepšie priateľstvá. A to bolo ešte viac ako suveníry, ktoré sme si priniesli domov... Cesta späť domov bola možno ešte lepšia než cesta do Barnstaple. Vyskúšali sme si konverzácie v angličtine pod stresom pri bezpečnostných prehliadkach na letisku a zistili sme, že sme možno kúpili priveľa suvenírov. Nič nás ale nerozhodilo, čím sa dokázalo, že gympláci sa vo svete nestretajú. Domov sme síce prišli unavení, ale nadšení, plní dojemov a vďační za zážitky. Bol to nezabudnuteľný týždeň.

A vďaka patrí tiež p.p. Brtišovej a Cvachovej, že to všetko zorganizovali a zobrali nás do sveta.

PS. Westward Ho! je jediné anglické mesto, ktoré má vo svojom názve výkričník. Keby ste náhodou nevedeli.

Timotej Fabok, kvinta

Začiatok školského roka je za nami. Všetci usilovne pracujeme na tom, aby rok 2024/2025 bol úspešným pre každého nášho žiaka i učiteľa. Naším príspevkom k zlepšeniu klímy školy, k vytvoreniu priaznivej atmosféry na vyučovaní a k podpore otvorenej komunikácie, je zavedenie „ranných kruhov“.

Ranným kruhom nazývame pondelkové triedne stretnutie žiakov s triednym učiteľom v čase prvej vyučovacej hodiny.

Aký je význam ranných kruhov:

1. Budovanie komunity: Ranné kruhy pomáhajú vytvárať pocit spolupatričnosti a podporujú priateľské vzťahy a dôveru medzi žiakmi. Žiaci majú príležitosť lepšie sa spoznať navzájom a vytvoriť si silnejšie sociálne väzby.

2. Emocionálna podpora: Kruhy poskytujú priestor, kde môžu žiaci vyjadriť svoje pocity a zdieľať svoje skúsenosti. To pomáha pri rozvoji emocionálnej inteligencie a empatických schopností.

3. Nastavenie denného režimu: Kruhy pomáhajú žiakom prejsť z domáceho prostredia do školského režimu na začiatku týždňa. Pripravujú žiakov na učenie a nastavujú pozitívnu atmosféru pre nový vyučovací týždeň.

4. Rozvoj komunikačných schopností: Žiaci majú možnosť precvičovať si svoje verbálne schopnosti, počúvať ostatných a zapájať sa do diskusie v bezpečnom a podporujúcom prostredí. Naučia sa zároveň dodržiavať kritériá diskusie, vedieť počúvať, byť pozitívni a zdvorilí.

5. Riešenie problémov: Ranné kruhy vytvárajú priestor na riešenie konfliktov a problémov v triede. Diskusie o pravidlách správania a o vzájomnom rešpektovaní môžu pomôcť predchádzať konfliktom.

6. Spoločné plánovanie: Charakteristickou črtou našej školy sú ročníkové rozvojové projekty. Ranné podporujú dôslednú prípravu a riadenie napredovania projektov. Kruhy tiež prispievajú k dôslednej príprave triednych podujatí, školských výletov či stužkovej slávnosti.

7. Osobný rast: Úlohou ranných kruhov je aj podpora cieľavedomého rozvoja každého žiaka. Žiak sa naučí plánovať vlastný rozvoj, formulovať svoje ciele zodpovedajúce kritériám SMART. Diskusie o denných, týždenných, či dlhodobých plánoch, cieľoch a očakávaniach môžu pomôcť študentom lepšie sa sústrediť a organizovať svoje úlohy. Ranné kruhy môžu tiež motivovať študentov tým, že im dávajú priestor na zdieľanie svojich úspechov a výziev. Zároveň pomáhajú žiakom pri úvahách o budúcom štúdiu na vysokých školách.

Verím, že skúsenosť nás učiteľov a rovnako i žiakov a rodičov bude pozitívna a ranné kruhy sa stanú dôležitým humanizačným a rozvojovým prvkom života nášho gymnázia.

Miroslav Kubičár, riaditeľ školy
Kresba Peter Hudák

Exotická tretiačka

Vieme, že pochádzaš z Indie. Z ktorej časti konkrétne?

Naši predkovia pochádzajú z oblasti Sindh (dnes už v Pakistane), starí rodičia sa v roku 1947, keď sa krajina delila, presťahovali do rôznych častí, takže moja mama vyrastala v Delhi a otec v Gujarate, čo je západná časť Indie pri mori.

Kolko rokov si už na Slovensku?

Ja som sa už na Slovensku, konkrétne v Košiciach, narodila.

Prečo ste si vybrali práve Púchov?

Do Púchova sme prišli z dôvodu otcovho podnikania. Najprv bol v Poľsku, potom v Košiciach a odtiaľ sme prišli sem.

V čom hlavne vidíš rozdiely medzi Indiou a Slovenskom?

Rozdiely sú v kultúre, keďže samozrejme každá kultúra je iná, s tým úzko súvisí aj náboženstvo. Povedala by som však, že tieto rozdiely sú len vonkajšie, pretože keď človek prenikne do podstaty akejkoľvek kultúry a náboženstva, zistí, že tá podstata, teda hodnoty, sú všade rovnaké. Rozdiel je aj v celkovom fungovaní krajiny, to závisí od prostredia, podmienok geografických aj sociálnych.

Ako sa ti páči slovenské jedlo a ktoré máš najradšej?

To čo som zatiaľ poskúšala (v rámci možností mojej stravy) mi chutí. Napr. langoš so syrom.

Aké jedlo z Indie máš najradšej?

Neviem si vybrať. Je málo jedál (a to hovorím o akejkoľvek kuchyni), ktoré by mi vyslovene nechutili. Z toho zvyku mám pocit, že všetky sú dobré a každé sa len hodí na rôzne príležitosti. Ale keby si naozaj musím vybrať, tak dosa (jedlo z ryžového cesta a zo šošovice) so sambhar (niečo ako zeleninová polievka).

Ktoré miesta si na Slovensku už navštívila?

Je ich celkom dosť, keďže tu žijem od narodenia. Jednoducho cez prázdniny (okrem letných) sa často s rodičmi vyberieme na nejaké pekné miesto, o ktorom sme počuli. Očarila ma hlavne slovenská príroda. Tam mám pocit, akoby som zrazu získala energiu na všetky povinnosti, ktoré ma čakajú. Napríklad naposledy sme boli v Jánošíkových diarach.

Čo hovoríš na náš folklór?

Som rada že som mohla vidieť aspoň časť z neho, považujem to za veľmi pekný zážitok.

Všimla som si, že sa zapájaš do rôznych súťaží a olympiád (na niektorých sme sa stretli).

Ťažko si vybrať. Sústreďujem sa hlavne na prírodné vedy, čiže fyzika, chémia, biológia, matematika, ale približne rovnako rada mám aj literatúru a dejepis. **Aké máš záľuby a koničky? Sťaháš aj nejaké krúžky?**

Vo voľnom čase rada čítam, píšem, hrám šach,

cvičím, hrám na klavíri a spievam. Pravidelný krúžok, na ktorý chodím, mám už len jeden, a to je šach.

Ako sa ti páči náš rodný jazyk slovenčina?

Je to pekne znejúci jazyk, vraj komplikovaný, ale ťažkosť som s ním nikdy veľmi nemala. Ako predmet v škole ma tiež baví.

Teraz počas pobytu na Slovensku si bola navštíviť svoju rodnú krajinu?

Áno, chodievame tam zvyčajne každý rok počas letných prázdnin.

Chcela by si tu v budúcnosti zostať alebo sa chceš vrátiť späť do Indie?

Neviem, nechávam to na budúcnosť. Pôjdem tam, kam ma život zavedie.

Kristína Staníková, kvinta

Chcem byť slávny alebo zubár

Áno, zase sme prišli. My - malí, zvedaví primáni, ktorí majú toľko plánov a ambícií. A hoci sme tu ešte krátko, radi by sme sa s vami podelili o naše prvé dojmy.

Čo sa nám na gymnáziu páči najviac?

Hugo: Na gymnáziu sa mi páči futbalové ihrisko a gauče v triede.

Janko L.: Že tu je pekné vybavenie, veľa učební, že je škola veľká, a napriek tomu sa tu dá zorientovať.

Lara: Pravidlá. Páčia sa mi tu pravidlá.

Zuzka: Páči sa mi kolektív, učiteľia a spôsob učenia.

Klára: Milí učiteľia.

Šimon M.: Učebne, učiteľia a riaditeľ.

Kika: Väčšia vzdelanosť ma zaujala najviac.

Čo by sme na škole ešte zmenili?

Zuzka: Väčší priestor na čakanie na obed, väčšia jedáleň.

Hugo: Nič by som tu nezlepšoval, lebo všetko je TIP-TOP.

Lukáš: Tablety namiesto kníh.

Aký sme zatiaľ kolektív?

Zuzka: Sme výborný kolektív. Žiaci a atmosféra v triede sú najlepšie veci.

Adam: Zatiaľ si myslím, že sme všetci kamoši.

Hugo: Zatiaľ sme dobrý kolektív, ale ešte sa spoznávame. Najlepšie na kolektíve je, že všetci sú tu

priateľskí.

Marek: V triede sme fajn skupina. Katka: Veľmi dobrý. Nehádame sa a bavíme sa aj s chalanmi.

Kika: Kolektív je super. Najlepšie na kolektíve je to, že každý má iný talent a iný zmysel pre humor.

Čo si myslíme o nových učiteľoch?

Šimon S.: Učiteľia sú super.

Matúš: Sú to vysnívaní učiteľia.

Karin: Zatiaľ mám rada všetkých učiteľov a učiteľky.

Aké by sme dali našim učiteľom indiánske mená?

Katka: Žhavý oheň – pán učiteľ Súra

Kika: Stelesnené umenie - pani učiteľka Divinská

Lara: Mačičkus bosorkus [mačkovitá bosorka] - pani učiteľka Boleková

Šimon S.: Frišký šíp - pán učiteľ Jurenka.

Marek: Pokojná bystrina - pani učiteľka Crkoňová

Belka: Rýchly šíp - pani učiteľka Večlaviková

Keď vyrastieme, staneme sa ...

Kika: Určite spisovateľkou a ilustrátorkou alebo umelkyňou.

Boris: Historikom.

Klára: Veterinárkou.

Janko K.: Zubárom.

Zuzka: Učiteľkou prvého stupňa na základnej škole.

Hugo: Futbalistom.

Šimon S.: Chcem byť slávny alebo zubár.

Lukáš: Podnikateľ, lebo chcem mať veľa peňazí.

Marek: Chcem sa stať profesionálnym hokejistom.

Filip: Hasičom.

Lara: Riaditeľkou materskej školy.

Adam: Chcel by som byť najlepším brankárom.

Vrátili by sme sa naspäť na základnú školu?

Šimon S.: Vrátil by som sa len kvôli

tomu, že by tam bolo menej učenia. Marek: Niekedy, ale iba za pani učiteľkami.

Belka: Možno len za spolužiakmi, ale viacej sa mi páči na gymnáziu.

Matúš: Nie, nikdy!

Na výrobe sa podieľala: Kristína Stachová, prvina